

τζούρα

τζούρα, η, ουσ. [<τουρκ. çüra (= γουλιά, ρουφηξιά)]. **1.** μικρή ποσότητα υγρού, στάλα, σταλιά: «όσο έλειπες, ήπια μια τζούρα απ' το ποτό σου». **2.** (στη γλώσσα των ναρκωτικών) μικρή ρουφηξιά, ιδίως από τσιγάρο με χασίσι: «επειδή δεν έχει λεφτά, του δίνω κάθε τόσο το τσιγαριλίκι μου να πάρει κι αυτός καμιά τζούρα». (Λαϊκό τραγούδι: *κι όσοι κι αν γινούνε, πίνω· μήτε τζούρα δεν αφήνω*). **3.** (στη γλώσσα των ναρκωτικών) πολύ μικρό κομμάτι χασισιού: «είχε ολόκληρη πλάκα και μου 'δωσε και μένα μια τζούρα». (Λαϊκό τραγούδι: *φούμαραν και ήταν τζούρα, φώναξαν τον ντεκετζή, δεν κατάλαβαν μαστούρα, ήταν σκέτο τουμπεκί*). **4.** (στη γλώσσα των ναρκωτικών) τα αποκαΐδια του λουλά, και, κατ' επέκταση, το υπόλειμμα, το κατακάθι: «παίρνουν αυτοί ό,τι είναι να πάρουν κι ό,τι τζούρα μένει, τη δίνουν σε μένα || ήπιες εσύ καλά καλά τον καφέ σου και μ' άφησες εμένα την τζούρα». **5.** άνθρωπος πολύ κοντός, ο τζούρας: «είναι μια τζούρα άνθρωπος και μας κάνει τον καπάνταη!». **6.** άνθρωπος πολύ μικρός σε ηλικία, ο τζούρας, ο πιτσιρικάς: «είσαι πολύ τζούρα ακόμα, για να σ' ενδιαφέρουν οι γυναίκες». **7.** πράγμα πολύ μικρό και, κατ' επέκταση, πράγμα χωρίς αξία, ασήμαντο, τιποτένιο: «αν μου φέρεις κάτι γνήσιο, στο πληρώνω όσο όσο, αλλά, γι' αυτή την τζούρα που μου 'φερεις, δε χαλαλίζω ούτε δραχμή». (Λαϊκό τραγούδι: *δεν ξανακάνω φυλακή με τον Καπετανάκη, με την τζούρα το μουστάκι*). **8.** το ψέμα, η ανακρίβεια από παρανόηση ή παραφθορά του ζούρα: «αν αρχίσεις πάλι τις τζούρες, καλύτερα να μην πεις τίποτα». Υποκορ. **τζουρίτσα, η**. (Λαϊκό τραγούδι: *την τζουρίτσα μου την πίνω· ούτε τζούρα δεν αφήνω*)

- μια τζούρα, ελάχιστη ποσότητα: «άσε με να πάρω μια τζούρα απ' το τσιγάρο σου || άσε με να πάρω μια τζούρα απ' τον καφέ σου»·

- ούτε τζούρα, ούτε την ελάχιστη ποσότητα, καθόλου: «εσύ πάρε όσο θέλεις, αλλά ο άλλος δε θα πάρει ούτε τζούρα». (Λαϊκό τραγούδι: *την τζουρίτσα μου την πίνω· ούτε τζούρα δεν αφήνω*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας